

ringe Distancer, her vil blive Tale om, og da Forslaget har en vis Villighed i sig selv, og det er naturligt, naar man vil træffe en ny Ordning, at denne da skeer saa rationelt som muligt, har jeg ikke villet stille mig fra Udvalget i saa Henseende.

Der er til dette Forslag stillet to Redactionsændringer under Nr. 3 og Nr. 5; Nr. 3 maa Udvalget ganske tiltræde; hvad derimod Nr. 5 angaaer, er det ikke forekommet Udvalget, at det egentlig vilde være nødvendigt eller rigtigt at vedtage det; det gaaer ud paa ftyde Ordene: „hvad enten de løbe paa Kjøbstads eller paa Landets Grund“ ud, men det er forekommet Udvalget, at disse Ord ikke staae overflødige; det siges nemlig i første Punktum, at „det paaligger enhver Amtsradskreds at holde de igjennem samme løbende Landeveie i forsvarlig Stand“; Amtsradskreds er her vistnok taget i Betydning af et Landdistrict med de deri liggende Kjøbstæder, da der senere staaer, at de skulle deeltage efter Hartkorn, og naar der dernæst siges i sidste Punktum, at Amtsradaene overhovedet skulle have Bestyrelsen af disse Veie, synes det naturligt at præcisere dette, som er det meest Mærkelige, nærmere derved, at de have Bestyrelsen, hvad enten Veiene løbe paa Kjøbstads eller paa Landets Grund. Det er forekommet Udvalget, at Bestemmelsen derved bliver tydeligere, men isvrigt vil jeg ikke sige, at den, hvis disse Ord udgaae, ikke vil blive forstaaet paa samme Maade. — Forslag Nr. 6 af Indenrigsministeren er tiltraadt af Udvalget og gaaer ud paa at fjerne det sidste Punktum af § 3, hvor det hedder: „Ved nye Kroer, der anlægges ved bemeldte Veie, bestoies den første Brolægning af Kroeieren.“ Udvalget har kun optaget denne Bestemmelse, fordi det var stemmende med den hidtilværende Tilstand, men det kan ikke nægtes, at, naar Forskjellen mellem Hovedlandeveie og andre Landeveie forsvinder, vilde det være unaturligt at beholde de særegne Regler for Kroer, der anlægges ved de hidtilværende Hovedlandeveie; det kan vistnok uden Skade antages, at Forholdet vil ordne sig ved Overenskomst mellem Amtsradaet og den, der anlægger Kroen, ligesom det hidtil har været Tilfældet ved de hidtilværende Amtsradsveie. — Hvad Forslaget Nr. 7 angaaer, da

figter det blot til at sige, at det kun er i de Fæsteforhold, som nu eksistere, at Vedligeholdelsen af Brolægningen i Mangel af anden Overenskomst paahviler Fæstere — dette er nemlig stemmende med den hidtilgjældende Lovgivning —; hvad derimod de fremtidige Fæstere angaaer, har man meent, at det maatte være Kroeierens Sag, hvis han vil lægge Vedligeholdelsen over paa Krosfæstere, da udtrykkeligt at optage en Bestemmelse derom i Fæstebrevet, og dertil figter Forslaget under Nr. 7. Udvalgets Forslag Nr. 8 og 9 ere en reen Consequents af Forslaget Nr. 2; naar det sidste vedtages, maae Nr. 8 og 9 ogsaa vedtages, men forkastes det, bortfalde Nr. 8 og 9. Til § 5, som handler om Broer, har Udvalget under Nr. 10 stillet et Forslag, som gaaer ud paa at vise, at det ikke har været Hensigten at foretage Forandring i Loven af 29de December 1857 om Brokorn og Bropenge. Sagen er nemlig den, at medens Brokorn og Bropenge ganske vist vilde være afløst baade for Hovedlandeveienes og de hidtilværende Amtsradsveies Vedkommende — hvor de jo skulde afløses inden 1ste Januar 1863 —, vil dette derimod ikke være Tilfældet for Sogneveienes Vedkommende, da Afløsningen ifølge Loven først skal finde Sted inden 1ste Januar 1875, og hvis nogen har et personligt Privilegium, da endogsaa først ved hans Død; altsaa vil det endnu mange Steder være Tilfældet, at der svares Brokorn eller Bropenge; i saa Fald vil det jo paahvile Nyberne af disse Afgifter at vedligeholde Broen, og da vil den Regel, der staaer i første Punktum af § 5, ikke passe for dette Tilfælde; derfor have vi foreslaaet en Tilføining, som viser, at det ikke har været Hensigten at forandre Lov af 29de December 1857. — Den høitærede Indenrigsminister har stillet et Forslag under Nr. 13, som jeg troer allerede blev antydet ved forrige Behandling, og som gaaer ud paa at give Bestemmelse for det Tilfælde, hvor en Bro findes i Grandsfjeldet mellem to Amtsradskredse eller to Sogne. Den naturlige Regel i saadanne Tilfælde er vistnok den, at hver af disse Kredse bærer Halvdelen, og dette vilde vel ogsaa være blevet antaget, uden at nogen Regel gaves her, men den høitærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at